

РЕШЕНИЕ

№ 1533

гр. София, 11.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **11558** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] [населено място] срещу решение на СРС от 30.08.2013г по нахд № 23272/2013г . Претендира се незаконосъобразност на оспорвания съдебен акт поради допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на материалния закон и необоснованост. На първо място се твърди, че органът не следва да претендира неизпълнение на дадено предписание, тъй като същото не е влязло в сила като невръчено на представител на дружеството. Твърди се, че протоколът за извършена проверка на 23.06.2011г , с който са наложени ПАМ и на работодателя са дадени предписания, е връчен на лицето Л. М. с приложено пълномощно, от което било видно, че същото лице няма право да подписва документи за налагане на ПАМ. В тази насока се твърди, че предписанията не са стигнали до работодателя и от него не може да се търси отговорност за неизпълнението им. Прави се искане за отмяна на решението на СРС и постановяване на ново такова, с което да се отмени обжалваното наказателно постановление /НП/.

Ответникът по жалбата, Дирекция „Инспекция по труда” Софийска област , редовно уведомен за производството по делото, не се представлява.

СГП чрез прокурор Никова взема становище за неоснователност на

касационната жалба.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно разпоредбата на чл. 348 (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидността и допустимостта на решение от 30.08.2013г на СРС, касационната инстанция приема, че решението е валидно и допустимо.

В касационната жалба се правят възражения за допуснати от СРС съществени процесуални нарушения, без конкретно да се посочва в какво се състоят. При извършена проверка, касационната инстанция констатира следното:

Производството пред СРС е образувано по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място], чрез В. Л. С.- управител срещу наказателно постановление № 23-2305146 от 06.08.2012 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област" - С., с което на жалбоподателя, на основание чл. чл.416, ал.5 във вр. с 415, ал. 1 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева /хиляда и петстотин лева/ за нарушение на чл.415, ал. 1 от КТ.

Въз основа на събраните доказателства по делото, РС е приел, че с акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 23-2305146 от 11.05.2011 г. на главен инспектор при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област" - С. е установено, че при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на 25.04.2012 г. на [фирма] на обект на дружеството, представляващ магазин за дрехи и обувки „Б. А.", намиращ се в [населено място], [жк], Околовръстен път и на 11.05.2012 г. за приключване на проверката по документи в сградата на Д „ИТСО" С., [населено място], [улица] дружеството жалбоподател [фирма], в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби от Кодекса на труда, не е изпълнило задължително предписание на контролен орган на Д „ИТСО", дадено под № 3 от протокол за извършена проверка, връчен на 30.06.2011г., а именно: „Работодателят да държи на разположение на контролните органи екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред и документи свързани с разпределението на работното време и организацията на работата, поименни графици за работа за периода, за които е установено сумирано изчисляване на работното време, в отделните обекти на дружеството, съгласно разпоредбата на чл. 403а, ал. 1 от Кодекса на труда". Срокът на предписанието е изтекъл на 01.07.2011г. При проверка на място в обекта на 25.04.2012г. е констатирано, че няма изготвени и утвърдени от работодателя графици за работа. Същото е декларирано и от лицето Л. Г. М., като е потвърдено и от представените писмени възражения срещу АУАН с вх. №

0092-5513/24.05.2012 г. В акта е отразено, че са нарушени разпоредбите на чл. 415, ал. 1 от КТ.

Въз основа на горепосочения акт е издадено наказателно постановление № 23-2305146 от 06.08.2012 г. от Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ - С., с което на [фирма], на основание чл.415, ал. 1 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение на чл.415, ал. 1 от КТ.

Като се позовава на свидетелските показания на разпитаните по делото свидетели и на така съставените АУАН и НП, РС приема, че нарушението е доказано и съставомерно по посочения текст от КТ.

АССГ в настоящия съдебен състав приема, че РС е постановил съдебен акт при неизяснена фактическа обстановка и непълнота на преписката. На първо място, нарушението, за което се наказва дружеството е неизпълнение на дадено предписание на контролен орган , като според съставените през 2012г АУАН и НП, се касае за дадено предписание с протокол от 2011г, връчен на жалбоподателя като работодател на 30.06.2011г. Този протокол не е събран като доказателство по делото и съдът няма възможност да осъществи контрол нито върху съдържанието му / с оглед на констатация дали се касае за така дадено предписание/ , нито върху валидността на същия и задължението на работодателя за изпълнение на дадено с него предписание, предвид направеното възражение от страна на работодателя, че същият не му е съобщен. РС при постановяване на съдебния си акт се е позовал изцяло на свидетелските показания по делото, като е приел, че въз основа на същите се установява неизпълнение на даденото през 2011г на работодателя предписание, без същото да се намира в кориците на делото. Същото се приема от касационната инстанция като съществено процесуално нарушение, като само на това основание решението на РС следва да бъде отменено и делото върнато на друг състав на СРС за ново разглеждане.

При новото разглеждане на спора, РС следва да събере всички доказателства във връзка със съставянето и връчването на Постановлението от 2011г /което дори не е достатъчно индивидуализирано/ на контролния орган, чието неизпълнение се претендира с обжалваното НП, като осъществи контрол върху това с какъв акт е дадено предписанието, кой е субекта на предписанието, връчено ли е същото на работодателя, който се наказва за неизпълнението му и влязло ли е същото в сила, след което да се осъществи проверка за законосъобразност върху оспорваното НП в частта, касаеща изпълнението на така даденото предписание.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 222 ал. 2 т.1 от АПК , АССГ в настоящия съдебен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по касационна жалба на [фирма] [населено място] решение на СРС от 30.08.2013г по нахд № 23272/2013г.

ВРЪЩА ДЕЛОТО на друг състав на СРС за ново разглеждане.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

/М.С./

ЧЛЕНОВЕ:
/B.H./

.....
/M.K./